

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับผลกระทบของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร โดยเสนอผลการวิจัยครอบคลุมสาระสำคัญดังนี้ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ สำหรับการวิจัยตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 กลุ่มคือ กลุ่มผู้บริหาร ระดับมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 แห่ง ได้แก่

ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น โดยทำหน้าที่บริหาร มีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน และกลุ่มอาจารย์โรงเรียนสาธิต ระดับมัธยมศึกษาทั้ง 5 แห่ง ดังกล่าวข้างต้น โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้สัดส่วนร้อยละ 25 ของแต่ละโรงเรียน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 684 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 170 คน

จากจำนวนผู้บริหาร 31 คน อาจารย์ 170 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 201 คน ซึ่งการเก็บข้อมูล ได้รับแบบสอบถามคืนและใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยมี จำนวน 168 คน

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา จำนวน 10 ท่าน โดยจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับทางการศึกษา โดยเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง มีผู้ให้สัมภาษณ์และใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยได้ทั้งสิ้นจำนวน 10 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์คือ

2.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ใช้ถามกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มโดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) กำหนดตัวเลือกให้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิถีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดแผนการเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครอง และด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบและข้อเสนอแนะของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิถีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครเป็นคำถามแบบเปิดกว้าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล จากโรงเรียนสาธิต ระดับมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้ง 5 แห่ง ด้วยตนเอง โดยมีผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ในแต่ละแห่งให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ทำให้สามารถได้แบบสอบถามคืนมาจำนวนทั้งสิ้น 181 ฉบับ และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำมาใช้ในการวิจัยได้จริงจำนวน 168 ฉบับ จากที่ส่งไปทั้งสิ้น 201 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.58

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับผลกระทบของการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X (Statistical Package for the Social Science Version - X) วิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 168 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.70 ผู้บริหารเป็นเพศหญิงและเพศชายจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 50.00 ส่วนอาจารย์โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.50 เพศชาย ร้อยละ 37.50

สำหรับกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.30 เป็นผู้ที่มิอายุในช่วง 41-50 และร้อยละ 29.80 เป็นผู้ที่มิอายุในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 17.90 เป็นผู้ที่มิอายุในช่วง 51-60 ปี

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.00 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 19.60 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 35.12 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในระหว่าง 21 ปีขึ้นไป และร้อยละ 23.81 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในระหว่าง 11-15 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 95.80 ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม และเพียงร้อยละ 7 เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 เป็นผู้ที่มิช่วงอายุ 41-50 ปี และร้อยละ 25.00 มีช่วงอายุ 51-60 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.67 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและร้อยละ 8.33 มีวุฒิการศึกษา ในระดับปริญญาตรี ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.84 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระหว่าง 21 ปีขึ้นไปและร้อยละ 26.39 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในระหว่าง 11-15 ปี ผู้บริหารร้อยละ 95.83 ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม และอีกร้อยละ 8.33 เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.19 มีอายุระหว่าง 41 -50 ปี ร้อยละ 75.69 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท และอาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.19 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานระหว่าง 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 95.83 อาจารย์ ส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม ส่วนอีก ร้อยละ 4.16 เคยปฏิบัติหน้าที่ เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการจัดการศึกษาออก โรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือด้านการจัดแผน การเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

ด้านการจัดแผนการเรียน

จากการวิจัยพบว่า ผลกระทบของการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ใน กรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดแผนการเรียนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์ เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบเรียงตามลำดับดังนี้ ความสอดคล้อง ของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับจำนวนห้องเรียนแต่ละแผนการศึกษา ($\bar{X}_c = -0.45$) การปรับจำนวนห้องเรียนที่จะเปิดสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}_c = -0.35$) การปรับแผนการเรียนหรือโปรแกรม

การเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}_c = -0.33$) การจัดการเรียนล่วงหน้า ($\bar{X}_c = -0.32$) การกำหนดชั้นเรียนหรือกำหนดแผนการเรียนล่วงหน้าในแต่ละปีการศึกษา ($\bar{X}_c = -0.26$) การคำนวณจำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}_c = -0.25$) การจัดตารางเรียนของนักเรียน ($\bar{X}_c = -0.20$) ความสอดคล้องของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับจำนวนห้องเรียนแต่ละแผนการศึกษา ($\bar{X}_c = -0.13$) การปรับแผนการเรียนหรือโปรแกรมการเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}_c = -0.11$) การปรับจำนวนห้องเรียนที่จะเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}_c = -0.07$) การกำหนดจำนวนห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่ละปีการศึกษา ($\bar{X}_c = -0.04$) และลำดับที่น้อยที่สุด ความสอดคล้องของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับจำนวนห้องเรียนแต่ละแผนการศึกษา การปรับจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}_c = 0.13$)

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาด้านการจัดการจัดการเรียน พบว่า

- ไม่เกิดผลใด ๆ เนื่องจากการจัดการเรียนเป็นการจัดตามความต้องการและสนใจของผู้เรียนอยู่แล้ว
- ทำให้เกิดผลต่อการจัดการเรียน มีการยุบแผนการเรียน เป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร นักเรียนขาดความต่อเนื่องของการเรียนแต่ละแผนการเรียน นอกจากนี้ทำให้เกิดที่ว่างในแต่ละแผนการเรียนเพราะนักเรียนสอบการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนด้วยตนเองได้แล้วแต่ยังมีได้ลาออกจากทะเบียนของโรงเรียน ยังคงสภาพการเป็นนักเรียนอยู่ จึงไม่สามารถรับนักเรียนเพิ่มแทนที่ได้
- ทำให้เกิดการยุบห้องเรียน แต่เป็นเรื่องดี ทั้งนี้เพื่อทำให้มีการปรับแผนการเรียน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์นั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

ด้านการเรียน

จากการวิจัยพบว่า ผลกระทบการจัดการศึกษาของโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบเรียงตามลำดับดังนี้ การแสดงมารยาทต่ออาจารย์ในขณะที่มีการเรียนการสอน ($\bar{X}_c = -0.43$) การช่วยเหลือส่งเสริมในกิจกรรมการสอนของอาจารย์ ($\bar{X}_c = -0.40$) การเป็นตัวแทนของอาจารย์ในขณะที่อาจารย์ไม่อยู่ในห้องเรียน ($\bar{X}_c = -0.40$) ความเอาใจใส่ในการทดสอบวิชาต่างๆ ($\bar{X}_c = -0.35$) การให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้านการเรียนแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน ($\bar{X}_c = -0.13$) การกล้าแสดงความคิดเห็น ($\bar{X}_c = -0.09$) การรู้จักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียน ($\bar{X}_c = -0.01$)

และพบว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าอยู่ในสภาพในด้านไม่ดี ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}_c = -0.80$) ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน ($\bar{X}_c = 0.77$) การรักษาความเป็นระเบียบ วินัย ในการปฏิบัติตน ขณะที่มีการเรียนการสอน ($\bar{X}_c = -0.70$) การสนใจในการเรียนการสอนในห้องเรียน ($\bar{X}_c = -0.68$) การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในห้องเรียนในขณะที่อาจารย์ไม่อยู่ ($\bar{X}_c = -0.59$) การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนในห้องเรียน ($\bar{X}_c = -0.52$)

มีข้อสังเกตคือ เรื่องการสนใจในการเรียนการสอนในห้องเรียน ความสม่ำเสมอในการเข้าห้องเรียนและความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ผู้บริหารจะเห็นว่าอยู่ในสภาพไม่ดี ระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยสูงซึ่งมีความสอดคล้องกับกลุ่มอาจารย์เช่นเดียวกัน

และเมื่อพิจารณาในด้านการเรียนโดยรวม ปรากฏว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ แต่มีข้อสังเกต คือ เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่มแล้วพบว่าผู้บริหารเห็นว่าด้านการเรียน อยู่ในสภาพไม่ดี ระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาปรากฏผลคือ

- ทำให้กระบวนการเรียนเลี้ยวไป เพราะนักเรียนมุ่งสนใจเฉพาะตนเอง เพื่อการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย
- ทำให้นักเรียนมีจำนวนลดน้อยลง ซึ่งเป็นการที่ใช้ทรัพยากรในระบบโรงเรียนไม่คุ้มและไม่เป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน
- ไม่เกิดผลใด ๆ เพราะนักเรียนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความสนใจและความตั้งใจในการเรียนสูง
- เป็นผลกระทบในด้านดี กล่าวคือ ถึงแม้จะมีจำนวนนักเรียนน้อยลงแต่ทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

ด้านการปกครอง

จากการวิจัยพบว่าผลกระทบของการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในด้านการปกครอง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า อยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ เรียงตามลำดับดังนี้ การช่วยรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน ($\bar{X}_c = -0.49$) การรู้จักเกรงใจผู้อื่น ($\bar{X}_c = -0.37$) การเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน ($\bar{X}_c = -0.36$) การแสดงความมีน้ำใจต่ออาจารย์ ($\bar{X}_c = -0.27$) การแสดงความซื่อสัตย์ สุจริต ($\bar{X}_c = -0.23$) และการทำประโยชน์และนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน ($\bar{X}_c = -0.23$) เมื่อจำแนกกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบเช่นกัน

นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า อยู่ในสภาพที่ไม่ดี ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือการมาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและตรงเวลา ($\bar{X}_c = -0.89$) การรักษากฎระเบียบ วินัยของโรงเรียน ($\bar{X}_c = -0.87$) การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ($\bar{X}_c = -0.68$) การแสดงกิริยา สัมมาคารวะต่ออาจารย์ ($\bar{X}_c = -0.54$) และการแสดงมารยาท ต่ออาจารย์และผู้อื่น ($\bar{X}_c = -0.50$)

เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่ม พบว่า การรักษาความสงบเรียบร้อยทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน, การแสดงมารยาทต่ออาจารย์และผู้อื่น กลุ่มผู้บริหารเห็นว่าอยู่ในสภาพไม่ดี ระดับปานกลาง อาจารย์เห็นว่าอยู่ในสภาพไม่พบผลกระทบ

และมีข้อสังเกต คือ เรื่องการรักษากฎ ระเบียบวินัยของโรงเรียนและการมาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า อยู่ในสภาพที่ไม่ดี ระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมาก รวมทั้งในเรื่องการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน

เมื่อพิจารณา ผลกระทบในด้านการปกครอง โดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ และเมื่อจำแนกกลุ่ม พบว่าผู้บริหาร เห็นว่า ในด้านการปกครองอยู่ในสภาพไม่ดี ระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่ายู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ

และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา ในด้านการปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นพอสรุปได้ดังนี้คือ

- ไม่มีผลกระทบ เนื่องจากโรงเรียนสาธิต สามารถที่จะแก้ไขปัญหาให้นักเรียนที่ทำผิดระเบียบได้ ครูเองก็สามารถที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆได้ดี มีความใกล้ชิดและเอาใจใส่ต่อนักเรียนตลอดเวลา นอกจากนี้โรงเรียนสาธิตยังสามารถเผชิญกับปัญหาได้ เนื่องจากมีอิสระในการจัดระบบการเรียนการสอนโดยไม่ต้องรออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

- เกิดผลกระทบ เนื่องจากนักเรียนมาเรียนไม่สม่ำเสมอเพราะนำเวลาส่วนใหญ่นไปศึกษาค้นคว้าหรือเรียนกวดวิชาเพื่อมุ่งสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย

ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิจัย พบว่าผลกระทบของการจัดการศึกษาของโรงเรียนสายสามัญ วิถีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า อยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ เรียงตามลำดับดังนี้ คือการให้ความร่วมมือและความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยดีทุกครั้ง ($\bar{X}_c = -0.30$) รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}_c = -0.27$) การเป็นผู้รับผิดชอบต่อส่วนรวม ($\bar{X}_c = -0.25$) การเป็นผู้เสียสละต่อส่วนรวม ($\bar{X}_c = -0.22$) การพัฒนาบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย ($\bar{X}_c = -0.18$) การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและหมู่คณะ ($\bar{X}_c = -0.18$) การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{X}_c = -0.11$) การเป็นตัวแทนของนักเรียนในการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนและหน่วยงานอื่นๆ ($\bar{X}_c = -0.08$)

การเป็นผู้ชักชวนและแนะนำเพื่อนในการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}_c = -0.04$) ความสามารถ
 เป็นผู้นำทางกิจกรรมและความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X}_c = 0.05$) ความสามารถพิเศษใน
 การทำกิจกรรม ($\bar{X}_c = 0.04$) และมีข้อสังเกตคือ เมื่อจำแนกกลุ่มจะพบว่าในเรื่องการให้
 ความร่วมมือและความสนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยดีทุกครั้ง และเรื่องการเข้าร่วม
 กิจกรรมของโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารเห็นว่าอยู่ในสภาพไม่ดี ระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์
 เห็นว่า ไม่พบผลกระทบ หากพิจารณาโดยส่วนรวมในด้านกิจกรรม
 เสริมหลักสูตรแล้วพบว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า อยู่ในสภาพที่ไม่พบผลกระทบ
 ($\bar{X}_c = -0.14$)

จากการสัมภาษณ์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาเกี่ยวกับด้านกิจกรรม
 เสริมหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

- ไม่เกิดผล โดยปกติกิจกรรมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีนักเรียน
 เข้าร่วมกิจกรรมน้อยอยู่แล้ว เนื่องจากว่านักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาไปเตรียมตัวในการสอบ
 แข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่า

- ทำให้นักเรียนขาดคุณสมบัติความเป็นผู้นำ เนื่องจากกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 จะเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและฝึกฝนลักษณะความเป็นผู้นำ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย เรื่องผลกระทบของการจัด
 การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน
 สาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยอภิปรายในประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้
 อาจจะเป็นเนื่องจากว่าเพศหญิงจะเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์มากกว่าเพศชาย
 และเมื่อจบการศึกษาแล้วก็มักจะทำงานในสาขาวิชาชีพที่เรียนนามากกว่าเพศชาย โดย

ส่วนใหญ่ผู้บริหารและอาจารย์ จะมีอายุในช่วง 41-50 ปี ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า บุคคลในช่วงอายุดังกล่าวนี้ เป็นช่วงอายุ ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานที่จะทำให้บังเกิดผลสำเร็จทั้งในด้านผลงานและความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นบุคคลที่มีพร้อมด้วยประสบการณ์และอยู่ในวัยคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างสมบูรณ์รอบคอบ กล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ เพื่อความสำเร็จของงานในส่วนที่ตนรับผิดชอบ

สำหรับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่นั้นอยู่ในระดับปริญญาโท ทั้งนี้เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาล่าเรียนต่อได้โดยสะดวก ส่วนในด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานนั้นส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม จะมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในระหว่าง 21 ปีขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นกลุ่มบุคคลที่มีประสบการณ์สูงและยาวนานพอที่จะมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง ได้เป็นอย่างดี

2. ผลกระทบการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการจัดแผนการเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยทำการอภิปรายผลในแต่ละด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังจะอภิปรายผลดังนี้

2.1 ด้านการจัดแผนการเรียน จากการวิจัยผลกระทบต่อสภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนสาธิต ผลจากการวิจัยโดยส่วนใหญ่พบว่า ไม่เกิดผลกระทบหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อการจัดแผนการเรียนในเรื่องต่อไปนี้คือ

- ความสอดคล้องของจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับจำนวนห้องเรียนแต่ละแผนการศึกษา
- การปรับจำนวนห้องเรียนที่จะเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละภาคเรียน

- การจัดการเรียนล่วงหน้า
- การจัดเวลาสอนของครู
- การกำหนดชั้นเรียนหรือกำหนดแผนการเรียนล่วงหน้าในแต่ละปีการศึกษา
- การคำนวณจำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นแต่ละภาคเรียน
- การจัดตารางเรียนของนักเรียน
- ความสอดคล้องของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับจำนวนห้องเรียนแต่ละแผนการศึกษา
- การปรับแผนการเรียนหรือโปรแกรมการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละภาคเรียน
- การกำหนดห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่ละปีการศึกษา
- ความสอดคล้องของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับจำนวนห้องเรียนแต่ละแผนการศึกษา
- การปรับจำนวนชั้นเรียนที่จะเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละภาคเรียน

จากการวิจัย ปรากฏผลในด้านการจัดการเรียนไม่เกิดผลกระทบต่อผู้วิจัยเห็นว่าทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากในการจัดจำนวนชั้นเรียน แผนการเรียน การจัดตารางเรียน รวมทั้งการจัดตารางสอน ตารางเรียนของนักเรียน ในแต่ละปีการศึกษา ทางโรงเรียนจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นในการจัดการเรียนเป็นประจำอยู่แล้วเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2533 คือ เป็นการศึกษาที่มุ่งสนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการจัดการเรียนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2531) ที่ว่า จำนวนชั้นเรียนที่จะเปิดสอน ก่อนที่จะจัดแผนการเรียน ทางโรงเรียนจำเป็นต้องสำรวจชั้นเรียนที่เปิดสอนเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อต้องการที่จะให้จำนวนชั้นเรียนสอดคล้องกับจำนวนผู้เรียนที่จะเลือกเข้าเรียนตามแผนการเรียนต่าง ๆ ที่ผู้เรียนตั้งใจจะเลือกเรียนเกี่ยวกับจำนวนครูผู้สอน ไม่เกิดผลกระทบอาจเนื่องมาจาก ในการจัดจำนวนครูผู้สอนเมื่อ

ทราบชั้นเรียนที่จะเปิดสอนแล้ว โรงเรียนต้องสำรวจจำนวนครูที่จะสอนในแต่ละชั้นเรียนว่าสอดคล้องกับจำนวนชั้นเรียนที่จะเปิดหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่สอดคล้องกันก็ต้องพิจารณาว่าควรเพิ่มหรือลด ทั้งนี้เพื่อให้แผนการเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในประเด็นเกี่ยวกับจำนวนผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นและผลการวิจัยพบว่าไม่เกิดผลกระทบอาจเนื่องมาจากว่าในการจัดจำนวนนักเรียนนั้น โรงเรียนจะต้องสำรวจจำนวนนักเรียนทั้งหมด พร้อมทั้งสำรวจความถนัดและความสนใจของนักเรียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการเปิดแผนการเรียนหรือจำนวนห้องเรียน เพราะในการจัดแผนการเรียนและแบ่งจำนวนห้องเรียนจะต้องจัดนักเรียนให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา (สัมภาษณ์) ที่ได้ให้ความเห็นว่า การจัดแผนการเรียนของโรงเรียนสาธิตเป็นการจัดการเรียนตามความต้องการ ความสนใจ ความสามารถของนักเรียน และเป็นการจัดการศึกษาที่มีอิสระในการจัดการเรียนที่เป็นรูปแบบของตนเองพร้อมที่จะสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นในการจัดการศึกษาได้โดยไม่เกิดปัญหา ซึ่งความเห็นดังกล่าวยังมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ จอย เทเลอร์ (Joy Taylor, 1983) ที่กล่าวว่าสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรพร้อมอยู่เสมอที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง วิธีการแบ่งกลุ่มแผนการเรียน จัดชั้นเรียน ให้มีความก้าวหน้าขึ้นอยู่เสมอ การจัดกลุ่ม การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่มีลักษณะยืดหยุ่นได้และเป็นงานที่ไม่เคยจบโดยสิ้นเชิง

2.2 ด้านการเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่าไม่พบผลกระทบหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ด้านการเรียน ในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- การแสดงกริยามารยาทต่ออาจารย์ผู้สอนในขณะที่มีการเรียนการสอน
- การช่วยเหลือส่งเสริมในกิจกรรมการสอนของอาจารย์
- ความเอาใจใส่ในการทดสอบวิชาต่าง ๆ
- การให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้านการเรียนแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน
- การกล้าแสดงความคิดเห็น
- การรู้จักค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียน

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยอภิปรายได้ว่า การที่นักเรียนที่สอบวิธีเรียนด้วยตนเองไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวข้างต้น อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนเหล่านี้โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ซึ่งโดยปกติแล้วนักเรียนที่มีความสามารถทางวิชาการมักจะเป็นผู้ที่มีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ สนใจ และตั้งใจในการเรียนสูง รู้จักค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนมากอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีระเบียบวินัยและมีกิจกรรมรายทบทวนในชั้นเรียนเป็นอย่างดี มีความกล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา (สัมภาษณ์) ที่ได้ให้ความเห็นว่า เนื่องจากนักเรียนที่สอบวิธีเรียนด้วยตนเอง โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักเรียนที่มีความสนใจและตั้งใจในการเรียนสูงและจากวิธีการเรียนของการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองเป็นการศึกษาที่ต้องศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จากแบบเรียน ตำรา หนังสือหรือหนังสือเสริมอื่น ๆ จึงทำให้นักเรียนนั้น ๆ เกิดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ รู้จักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนตลอดเวลา รวมทั้งการรู้จักช่วยเหลือในด้านการศึกษาแก่ผู้อื่นอีกด้วย และทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการเรียนของการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่มเพื่อปลูกฝังและส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานเป็นหมู่คณะและฝึกการอยู่ร่วมกันตามระบอบประชาธิปไตย จึงเป็นการเอื้ออำนวยและส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นนักเรียนที่สอบการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อการศึกษาแต่อย่างใด นอกจากนี้อาจจะเนื่องมาจากหลักสูตรของการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นให้นักศึกษารู้จักวิธีการเรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่หา ทักษะ ความรู้อยู่เสมอ รักการทำงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีความขยันหมั่นเพียร อดทนและรู้จักประหยัด จากจุดมุ่งหมายดังกล่าว จึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนที่สอบวิธีเรียนด้วยตนเอง ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษา

อนึ่งผลกระทบของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ด้านการเรียนผลการวิจัยปรากฏว่า มีผลกระทบในด้านไม่ดี ระดับปานกลาง ในเรื่องต่อไปนี้คือ

- ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- ความสม่ำเสมอในการเข้าห้องเรียน
- การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนในห้องเรียน
- การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในห้องเรียนในขณะที่อาจารย์ไม่อยู่
- การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนในห้องเรียน

ในประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่เกิดผลกระทบในด้านไม่ดี ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการที่นักเรียนสอบผ่าน วิธีเรียนด้วยตนเอง ได้แล้วนั้น การเข้าชั้นเรียนของนักเรียนจะไม่เข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอตามปกติ หากแต่ จะเห็นความสำคัญของการเรียนในชั้นเรียนลดลง ลดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนและให้ความสนใจน้อยลง รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งนี้หากแต่จะนำเวลาในการเข้าชั้นเรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่นๆ เช่น สถาบันกวดวิชา โดยมุ่งเน้นเฉพาะในด้านวิชาการหรือวิชาที่เน้นเนื้อหาที่ตรงกับการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นนักเรียนจึงมีความสนใจการเรียนในโรงเรียนน้อยลง แต่จะให้ความสำคัญสนใจแต่เนื้อหาวิชาที่จะนำไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากว่านักเรียนมุ่งที่จะสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

2.3 ด้านการปกครอง ผลกระทบของการจัดการศึกษาของโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ลังกัตถบวงมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ด้านการปกครองนั้นผลการวิจัยปรากฏว่าโดยส่วนใหญ่ ไม่พบผลกระทบหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงใด ในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- การช่วยรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน
- การรู้จักเกรงใจผู้อื่น
- การเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน
- การแสดงคุณธรรมต่อผู้อื่น

- การแสดงความมีน้ำใจต่ออาจารย์
- การแสดงความซื่อสัตย์ สุจริต
- การทำประโยชน์และนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า จากการศึกษาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ด้านการปกครอง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่า เรื่องที่ไม่พบผลกระทบนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออก ทางคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งโดยพื้นฐานของนักเรียนโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและ จริยธรรมดีอยู่แล้ว เนื่องจากว่านักเรียนโรงเรียนสาธิต ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มี ระดับการศึกษาสูง ฐานะทางบ้านอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้า ศึกษาต่อในโรงเรียนสาธิตนั้น ทางโรงเรียนได้มีการพิจารณาความประพฤติของนักเรียน จากการสัมภาษณ์ และจากระเบียบของคุณสมบัติของนักเรียนโรงเรียนสาธิต (2535) ที่กล่าวว่า นักเรียนทุกคนพึงปฏิบัติตนเป็นคนดีมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต รู้จักเกรงใจผู้อื่น และผู้เกี่ยวข้อง ทางการศึกษาเห็นว่าไม่เกิดผลกระทบเนื่องจากว่าโรงเรียนสาธิตนั้นเป็นโรงเรียนที่มีอิสระใน การจัดการศึกษาจึงสามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ และครูเองสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ครูสามารถให้การดูแลเอาใจใส่กับนักเรียนได้ดีตลอดเวลา นักเรียนจึงไม่ก่อให้เกิด ปัญหาใด ๆ ซึ่งครูจะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ดังที่ สุนัตรา สุภาพ (2528) ได้กล่าวถึงในส่วนของโรงเรียนว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อ นักเรียนในวัยนี้มากเพราะวัยรุ่นบางคนไม่เกรงกลัว พ่อแม่ แต่เกรงใจครู อยากให้ครูรัก อยากให้ครูชม ครูจึงควรเรียนรู้จิตวิทยาของเด็กหรือมีใจเมตตาเป็นมิตรต่อเด็ก ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาอย่างละมุนละม่อม อนึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองนั้น ได้มีจุดมุ่งหมายโดยมุ่งเน้นให้นักศึกษารู้จักดำรงชีวิตบนพื้นฐานแห่ง คุณธรรม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริตและมีความยุติธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ท้องถิ่นและประเทศชาติ รวมไปถึงให้รู้จักเคารพ สิทธิ เสรีภาพของผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพของตนใน การสร้างสรรค์ บนรากฐานแห่งกฎหมาย จริยธรรมและศาสนา ดังนั้นจากจุดมุ่งหมาย ดังกล่าวของการเรียน วิธีเรียนด้วยตนเองจึงเป็นการเน้นและสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียน

ที่สอบวิธีเรียนด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ สุจริตรู้จักหน้าที่ของตนเองและมีความ
รับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้นและเป็นการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนที่สมัครสอบ วิธีเรียนตนเอง
ไม่ก่อให้เกิดผลต่อการศึกษาในระบบโรงเรียน

และจากการวิจัย ผลกระทบของวิธีเรียนด้วยตนเองต่อสภาพการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนสาธิตในด้านการปกครองอีกประเด็นที่ค้นพบ ปรากฏผลว่า ผลของการจัดวิธี
เรียนด้วยตนเองมีผลกระทบในด้านไม่ดี ระดับปานกลาง ในเรื่องต่อไปนี้คือ

- การมาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและตรงเวลา
- การรักษากฎระเบียบ วินัย ของโรงเรียน
- การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน
- การแสดงกิริยา สัมมาคารวะต่ออาจารย์
- การแสดงมารยาทต่ออาจารย์และผู้อื่น

สำหรับในประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า อาจจะเป็นเนื่องจากว่านักเรียนเห็นความ
สำคัญของเรื่องระเบียบวินัยลดน้อยลง ทั้งนี้ นักเรียนหลายคนอาจจะใช้เวลาส่วนใหญ่ใน
การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น เพื่อที่จะมุ่งในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย
รวมทั้งนักเรียนจะเห็นว่าตนเองนั้นจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องไป
เรียนที่โรงเรียนทุกวัน ทั้งในด้านความถูกต้องของการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบวินัย
ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาก็เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่สอบวิธีเรียนด้วยตนเองผ่านแล้ว
จะไม่ศึกษาอยู่ในชั้นเรียน เพราะนักเรียนเหล่านั้นจะมุ่งที่จะศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ
เพิ่มเติมเพื่อมุ่งสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลในด้านการเรียนและ
ในอีกเหตุผลประการหนึ่ง กล่าวคือโดยปกติแล้วการทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนนั้น
อาจจะมิได้เกิดเฉพาะในเด็กที่สอบวิธีเรียนด้วยตนเองเท่านั้น หากแต่อาจจะเกิดจาก
นักเรียนโดยทั่วไป โรงเรียนนั้นจัดได้ว่าเป็นสังคมอีกแบบหนึ่งที่รับเอานักเรียนจากสังคม
หลายแบบเข้ามาอยู่ร่วมกัน การที่จะควบคุมให้นักเรียนประพฤติอยู่ในระเบียบ ข้อบังคับ
ของโรงเรียน จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องมีส่วนผู้ฝากกฎระเบียบของโรงเรียน การรักษาวินัย
ของนักเรียน การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนนั้น โดยปกติ

แล้วมักจะมีผู้ทำผิดระเบียบเป็นประจำอยู่แล้ว และการที่นักเรียนทำผิดระเบียบวินัย อาจมีสาเหตุหลายอย่างด้วยกัน ดังที่ โอเวอร์ต และ เจนคินส์ (Howard and Jenkins, 1972) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุหลายอย่างที่ทำให้นักเรียนประพฤติผิดวินัยนั้น ความจริงเป็นเรื่องที่ฝังลึกในสภาพทั่วไปของนักเรียนนั่นเองซึ่งสอดคล้องกับ วิทยุ โสธร (2516) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่นักเรียนขาดระเบียบวินัย เนื่องจากความผิดปกติทางร่างกายของนักเรียนเอง นอกจากนี้เกิดจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของเด็ก สภาพสังคมโดยส่วนรวมก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กผิดระเบียบวินัย

และจากการวิจัยครั้งนี้เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมในรายด้านแล้ว ปรากฏว่า ไม่พบผลกระทบใด ๆ แต่เมื่อพิจารณาจำแนกกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าเกิดผลกระทบไม่ตึระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่าไม่พบผลกระทบ จากประเด็นนี้อาจเนื่องมาจากว่า อาจารย์มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมาก จึงมีโอกาสดูว่ากล่าวตักเตือน และแก้ไขปัญหาสถานการณ์ จากการพบเห็นการกระทำผิดระเบียบของนักเรียน ซึ่งมีโอกาสพบเห็นมากกว่าผู้บริหาร เพราะผู้บริหารตามภาระหน้าที่แล้วมิได้ทำการสอนและการกระทำผิดระเบียบของนักเรียนจะได้ทราบนั้นส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเฉพาะในเรื่องร้ายแรง หรืออาจารย์ประจำวันไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้เท่านั้น รวมทั้งการแก้ปัญหาที่นักเรียนที่อยู่ในวิสัยที่อาจารย์จะดำเนินการได้ก็จะให้ดำเนินการได้เลย ดังนั้นจึงทำให้ความเห็นของผู้บริหารและอาจารย์จึงแตกต่างกัน

2.4 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลกระทบของการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่พบผลกระทบใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้

- การให้ความร่วมมือและความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยดีทุกครั้ง
- การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน
- การเป็นผู้รับผิดชอบต่อสังคม
- การเป็นผู้เสียสละต่อส่วนรวม
- การพัฒนาบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย

- การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและหมู่คณะ
- การยอมรับความเห็นของผู้อื่น
- การเป็นตัวแทนของนักเรียนในการติดต่อประสานงานกับโรงเรียน และหน่วยงานอื่น ๆ
- การเป็นผู้ชักชวนและแนะนำเพื่อนในการเข้าร่วมกิจกรรม
- ความสามารถเป็นผู้นำทางกิจกรรมและความเชื่อมั่นในตัวเอง
- ความสามารถพิเศษในการทำกิจกรรม

จากผลการวิจัยในประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าอาจจะสืบเนื่องมาจาก กิจกรรม เสริมหลักสูตรนั้น เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ให้การศึกษากับนักเรียนนอกห้องเรียน จัดโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าเรียนและดำเนินการเอง โดยอยู่ในความเห็นชอบและสนับสนุนจากอาจารย์และไม่มีภาระให้คะแนนใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้น เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยให้สามารถเข้าสังคมและทำงานร่วมกับคนอื่นได้ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างสุขภาพทางกายและจิตใจได้สนองตอบความสนใจและความถนัดของนักเรียนอีกด้วย ดังนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีความสนใจในการร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นการทำเพื่อประโยชน์เพื่อสังคม และโรงเรียนเองก็ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างดี โดยจัดเวลา สำหรับกิจกรรมนักเรียนลงในตารางเรียนใหญ่ของโรงเรียนไว้เลย และรับฟังความคิดเห็นของครู และนักเรียนในเรื่องนี้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ ยอดยิ่ง (2533) ที่พบว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติด้านการจัดกิจกรรมดีอยู่แล้ว โรงเรียนได้ปฏิบัติมากที่สุด โดยผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่จัดให้เหมาะสม อาจารย์ในโรงเรียนให้ความสนใจและร่วมมือ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี ส่วนปัญหาและอุปสรรคในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยส่วนรวมแล้วอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้วิธีการเรียนของการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองนั้นนักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่ม ซึ่งเป็นการฝึกการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือสังคม และที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ให้นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต ปลูกฝังให้มีคุณธรรมและจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคม ฝึกกระบวนการคิด การตัดสินใจ

แก้ปัญหาและการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีระบบ เพื่อให้ นักศึกษารู้จักปรับตนเอง ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข ร่วมกันคิดหาแนวทางเพื่อกิจกรรมส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม ดังนั้นการที่นักเรียนได้ผ่านหลักสูตร การศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง จึงเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ในระบบโรงเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้จากแผนพัฒนาของ การศึกษาออกโรงเรียน ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ดังที่กล่าวว่า การจัดการศึกษา นอกกรอบโรงเรียน ควรให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาอย่างมีสมดุลระหว่างการพัฒนา ทางวัตถุและจิตใจ ระหว่างมนุษย์ สังคมและธรรมชาติ ระหว่างการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การปรับปรุงวัฒนธรรมที่เป็นรากแท้ของชาติและระหว่างการพัฒนาความ สามารถที่จะยืนหยัดพึ่งพาตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็มีความผูกพันที่จะเกื้อกูลพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างประชาชนในชาติ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการพบกลุ่ม ของการศึกษาออกโรงเรียนสาย สามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง จึงจัดให้มีความสอดคล้องหรือรับกับหลักการดังกล่าว โดยเน้น ให้นักศึกษาพัฒนาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านสังคม จริยธรรม เจตคติที่ดีต่อหมู่คณะ ด้วย เหตุผลดังกล่าวข้างต้นอาจจะทำให้ นักเรียนที่สอบผ่านการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธี เรียนด้วยตนเองมิได้มีผลต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต เกี่ยวกับกิจกรรมเสริม หลักสูตรแต่อย่างใด

และจากการวิจัยพบว่า การให้ความร่วมมือและความสนใจในกิจกรรมเสริม หลักสูตรด้วยดีทุกครั้งและการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารเห็นว่าเกิดผล กระทบไม่ดี ระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่าไม่เกิดผลกระทบ ในประเด็นนี้ผู้วิจัย เห็นว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรมและต้องสนองความสนใจ ความถนัดและความสามารถของนักเรียน กิจกรรมประเภทนี้มักจะเกิดนอกห้องเรียนและนอกเวลาเรียน โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา คอยดูแลรับผิดชอบและมีบทบาทในการกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกิจกรรม ช่วยให้คำปรึกษาใน กรณีที่เกิดปัญหา อาจารย์จึงมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าผู้บริหาร พร้อมกันนั้นก็ให้ คำแนะนำดูแล แก้ไขปัญหาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นอาจารย์จึงเห็นว่าไม่เกิด ผลกระทบใด ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อนึ่ง จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดแผนการเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏว่า ความเห็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษากับผู้บริหารและอาจารย์ มีความเห็นที่สอดคล้องกัน แต่ในบางประเด็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษากับผู้บริหารและอาจารย์นั้น มีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป โดยประเด็นที่มีความเห็นต่างกันนั้น ได้แก่ ด้านการจัดแผนการเรียน ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาเห็นว่า ทำให้มีการยุบแผนการเรียน เป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร และนักเรียนขาดความต่อเนื่องของการเรียน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีจำนวนลดน้อยลง เกิดที่ว่างในแต่ละแผนการเรียน และเป็นการใช้ทรัพยากรในระบบโรงเรียนไม่คุ้มและไม่เป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ส่วนในด้านการปกครองนั้น นักเรียนขาดความสม่ำเสมอในการมาโรงเรียน เนื่องจากนำเวลาส่วนใหญ่ไปศึกษาค้นคว้าหรือเรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์กับผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษามีความเห็นที่แตกต่างกันในบางประเด็นนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แต่ละท่านมีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่มีความแตกต่างกัน รวมทั้งพื้นฐาน ประสบการณ์ในการทำงานของแต่ละบุคคลมีมากน้อยไม่เท่ากัน จึงทำให้เกิดมุมมอง การวิเคราะห์และพิจารณาต่างกันไป และอย่างไรก็ตาม ในความเห็นที่แตกต่างกันนี้ เป็นการแสดงความเห็นที่มีความหลากหลาย ซึ่งนับว่าได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้คาดหวังในหัวข้อความสำคัญ และประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้คือ ทำให้ทราบผลกระทบของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ด้านการจัดแผนการเรียน

ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้เป็นแนวทางและข้อมูล ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง และการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะประเด็นสำคัญดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยผลกระทบการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดการเรียน ด้านการเรียน ด้านการปกครองและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมพบว่า ไม่พบผลกระทบ และพิจารณารายข้อพบว่า พบผลกระทบไม่ดี ระดับปานกลาง ดังนั้นจึงควรมีการประชุมชี้แจงและสัมมนาระหว่างการศึกษาออกโรงเรียน ประเภทบุคคลภายนอก และผู้บริหารอาจารย์ โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อหาแนวทางป้องกัน มิให้เกิดผลกระทบในอันที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต และเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง ตลอดจนการประสานงานของทุกหน่วยงานต่อไป

2. กรมการศึกษาออกโรงเรียน ควรเร่งปรับปรุงหลักสูตร การศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง ในด้านข้อสอบ การเทียบโอนวิชาชีพและกิจกรรม พบกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากข้อเสนอแนะและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา โดยส่วนใหญ่เห็นว่าข้อสอบและการเทียบโอนวิชาชีพรวมทั้งกิจกรรมพบกลุ่มนั้นยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร

3. โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโรงเรียนมัธยมศึกษาควรเร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและขยายการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความพร้อม ความสามารถในด้านการเรียน ให้สามารถจบก่อนหลักสูตรได้เร็วกว่าการเรียนในหลักสูตรปกติ

4. ควรมีการร่วมมือประสานงานระหว่างกรมการศึกษาออกโรงเรียน กรมวิชาการ กรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งพัฒนาแนวทางหารูปแบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและความเหมาะสม

กับกลุ่มเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองและเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อกันมากขึ้น ในอันที่จะแก้ไขปัญหาผลกระทบในด้านต่าง ๆ

5. ผลจากการสัมภาษณ์โดยส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองนั้น มีความเหมาะสมเนื่องจากการเปิดโอกาสให้กับประชาชนทั่วไปหรือผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเรียนด้วยตนเอง เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความเอาใจใส่ เพราะนักศึกษาต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง จากตำรา หรือหนังสืออื่น ๆ ดังนั้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงควรสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง โดยการส่งเสริม ในด้านงบประมาณ เอกสาร สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาต่อไป

6. ควรมีการร่วมมือระหว่างกรมการศึกษานอกโรงเรียนและโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมายและวิธีการเรียนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองแก่นักเรียนผู้ปกครองและประชาชนโดยทั่วไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยผลกระทบของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อจะได้ทราบถึงผลกระทบของการศึกษานอกโรงเรียน วิธีเรียนด้วยตนเองต่อการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ คุณภาพและมาตรฐานของข้อสอบ การเทียบโอน วิชาชีพและกิจกรรมการพบกลุ่ม ของการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองให้มากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ในระบบโรงเรียนและผู้บริหาร อาจารย์ประจำกลุ่มของหน่วยจัดการศึกษานอกโรงเรียน ประเภทบุคคลภายนอก เกี่ยวกับผลกระทบการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วย

ตนเองต่อการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นประโยชน์ และเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเองให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการวิจัย วิเคราะห์ศึกษารูปแบบ การจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยในการส่งผลให้นักเรียนในระบบโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สัมผัสสอบการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนด้วยตนเอง